

Ordet „Diktator“ indeholder en saa omfattende Kritik, at jeg har fundet, at man maaske kunde rette en lille meget beskeden Indvending mod Formen for denne Kritik.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling

vedtoges uden Afstemning.

Hegelund-Lange: Jeg tillader mig at foreslaa, at Lovforslaget henvises til et Udvalg paa 15 Medlemmer.

Uden Forhandling eller Afstemning vedtoges dette Forslag.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Tillæg til Lov Nr. 489 af 12. September 1919 om Statens Tjenestemænd. (Overbestyrelsen af Statens Sindssygehospitaller m. v.).

(Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 4883).

Lovforslaget sattes til Forhandling.

Ingen bad om Ordet.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling

vedtoges uden Afstemning.

Hegelund-Lange: Jeg tillader mig at foreslaa, at Lovforslaget henvises til Behandling i Lønningsudvalget.

Uden Forhandling eller Afstemning vedtoges dette Forslag.

Den sidste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Biografteatervæsenets Ordning.

(Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 4889).

Søgaard: Det er ikke ret mange Aar siden, Biografteatrene kom frem her i Landet, men der er paa dette Omraade foregaaet en overordentlig stærk Udvikling, det ikke alene Købstæderne, men de fleste

større Stationsbyer nu har deres Biografteater. Det oplyses i de Bilag, der ledsager Lovforslaget, hvor mange Pladser der findes i Landets Biografteatre; Tallet er opgjort til henved 65 000, og man kan gaa ud fra, at disse 65 000 Pladser er fuldt optagne hver Dag. Thi Biografteatrene har alle Vegne stort Tilløb, og mest fra den opvoksende Ungdoms Side. Af den Grund har denne Sag en noget større Betydning, end den ellers vilde have, idet den maa ses i Forhold til vor Ungdoms Opdragelse.

Der er ikke Tvivl om, at det er en udmærket Forretning at være Indehaver af en Biografteaterbevilling, hvorfor disse Bevillinger ogsaa er meget søgte. Det er en ikke ubetydelig Gave, der fra det offentlige Side ydes de Folk, som faar disse Bevillinger. Derfor er det efter min Mening fuldkommen rigtigt, naar det nu af Justitsministeren foreslaas, at Bevillingshaverne ikke alene skal svare den almindelige Forlystelsesskat, men ogsaa en særlig Bevillingsafgift af Forestillingen. Jeg er tilbøjelig til at tro, at selv med denne Bevillingsafgift vil det være en udmærket Forretning, og at Bevillingerne ogsaa fremtidig vil være meget søgte.

Vilde man nu spørge, om den stærke Udvikling paa dette Omraade maa hilses med Glæde eller ej, og om man maa ønske denne Udvikling fortsat, tror jeg, saaledes som Udviklingen hidtil har formet sig, at Svaret ikke kan blive ubetinget ja. Som gammel Skolemand anerkender jeg fuldt ud og kender ogsaa af egen Erfaring den store Betydning, som gode, fornøjelige og belærende Lysbilleder har for Undervisningen, enten der nu er Tale om smukke Naturbilleder, om geografiske eller historiske Billeder, eller der er Tale om, at gode Skuespil omsættes i levende Billeder. Alle den Slags Ting kan være baade fornøjelige, belærende og opdragende, og hvis Udviklingen kunde komme til at gaa i den Retning, kunde jeg godt være med til at ønske Udviklingen fortsat, idet Biografteatrene da vilde være til Gavn for den opvoksende Ungdom. Men det er ikke den af mig nævnte Art af Films, der særlig tiltrækker store Skarer af Ungdommen; det er snarere de spændende Films, som fremstiller Forbrydelser af forskellig Art og andre tvivlsomme Ting, og den Slags kan man ikke med Glæde se vor Ungdom optaget af.

Vi har i vor Tid overordentlig mange Børneforbrydelser og Forbrydelser af unge Mennesker. Jeg er ikke i Tvivl om, at dette hist og her hænger noget sammen med disse daarlige Films. Derfor vilde jeg